

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

ᾠχος ᾠ Δι

^Γχ̣ ^Μ ^Δ ^Β
^Δ Η̣ πρῶ ην ου τι κτου σα στει ρα ευ
φραν θη τι ^Μ ^Δ ⁶ ι δου γαρ συ νε λα βες Η
λι ου λυ χνον σα φως φω τι ζειν τον ^Β
μελ λον τα ^Δ ⁶ πα σαν την οι κου με νην α βλε
ψι αν νο σου σαν ^Δ ⁶ χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο
^Βων πα ρρη σι ι α ^Γ ⁶ Προ φη της του Υ ψι
στου ε στιν ο μελλων τι κτε σθαι ⁶
^Γχ̣ ^Γ ^Δ
⁶ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και α γι
ω Πνευ μα τι (Τὸ αὐτό) ^Δ
ω Πνευ μα τι ^Δ

Μετὰ τὴν α΄ Σπιχολογίαν.

Κάθισμα. ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλισάβετ στειρώσεως ἠλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν Παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῇ τοῦ Γαβριήλ, γαστρὶ συνέλαβεν, ἀλλ' ἐν νηδυῖ προσκιρτᾶ τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγνοῦς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμφυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Σπιχολογίαν.

Κάθισμα. ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρύγων ἡ φιλέρημος, ὁ ἱερὸς Βαπτιστής, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστόν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόντων, ἐγεννήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθῶν ἀενάως· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός,
ἢ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ
σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ
δολίου Βελίαρ, στῆσον με ἐπὶ πέτραν, τῶν
Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα
ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Π προς σε κατα φε ευγω σω τη ρι αν ε πι

ζη των Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

η περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Παθων με τα ρατ του σι προσβολαι πολ

λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ

χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα ληνη την

του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας

Ωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ
σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει
νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω
και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας

Κανόνας τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς στερουούσης ψυχῆς μου τοὺς λογισμοὺς, τοὺς ἀκάρπους ἔκτιλον, στερουούσης ὁ βλαστός, εὐφημεῖν ὀρμήσαντος τὴν σὴν, ἐν νηδυῖ μητρικῇ, ἀγίαν Σύλληψιν.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερὸς Ζαχαρίας ἐν τῷ ναῷ, εἰσελθὼν τεθέαται, θεῖον Ἄγγελον αὐτῷ, ἐμφανῶς μηνύοντα, Υἱόν, μετὰ γῆρας Ἱερεῦ, ἕξεις τὸν Πρόδρομον.

Δόξα...

Λύχνος Ἡλίου τῆς δόξης ὁ φωταυγής, ἐν νηδυῖ ἄρχεται, ἀναλάμπειν μητρικῇ, δι' οὗ σκότος λέλυται παθῶν, καὶ στερώσεως δεσμά, ὁ μέγας Πρόδρομος.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἐν γαστρὶ σου Δεσπότην ἐν μητρικῇ, Θεοτόκε πάναγνε, βασταζόμενον γαστρὶ, κατιδὼν ἐσκίρτησε σαφῶς, Ἰωάννης ὡς αὐτοῦ, ὑπάρχων Πρόδρομος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμὸς.

ᾠχος πλ. ἀ. —²

^χ^Γ^Μ^Γ
^Γ Ου ρα νι ας α ψιδος ο ρο φου ρ γε Κυ
 ρι ε ^Γ και της εκ κλη σι ας δο μη το ρ συ με
 στε ρε ω σον ^Δ εν τη α γα πη τη ση ^Δ των ε
 φε των η α κρο της ^Γ των πι στων το στη ρι γ
 μα ⁺ μο νε φι λαν θρω πε ^Γ Δίς
^Γ η μα ς ^Γ Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μα ς ^Γ

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Προστασιαν και σκεπην ζωης εμης

τι θημι Σε Θεο γεννητορ Παρθενε συ

με κυβερνησον προς τον λιμενα σου των

αγαθων η αιτια των πιστων το

στηριγμα μονη πανυμνητε

Υπερ αγια Θεο το κσωω

σωνη μας

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ἰκετεύω Παρθενε τον ψυχι κον

ταραχον και της αθυμιας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ9 συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ9

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Γ1 τον Χριστον ε

κυ ησας ⁺ μο νη πανα χραν τε ^Γ1

^Γ1 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας ^Γ1

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Γ1 Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων

αι τι ον ^Γ1 της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον ^Δ9 παν τα γαρ δυ να σαι

^Δ9 ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Γ1 τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρι στε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χαλεπαῖς ἄρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ρις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θε σον των ι α μα των γαρ α

νε λ λι πη σε γι νω σκω θε σαυ ρον Πα να

μω με τον α δα πα νη τον

Κανόνας τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ γ'.
Ἦχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπερ ἡμῶν.

Ἡ στείρα σήμερον καρπὸν, ἱερὸν
συλλαμβάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν
τῶν ψυχῶν, ἀξίνη τῇ νοητῇ, ἀποτέμνειν,
μέλλοντα ἐν χάριτι.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπερ ἡμῶν.

Κωφεύσας ἔνδον τοῦ ναοῦ, Ζαχαρίας ὁ
μέγας, τὴν φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου, ἀγγελία
φοβερά, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει,
Κύριον τὸν εὐσπλαγγνον.

Δόξα...

Ὁ δείξας τρίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς
μετανοίας, προτροπῇ τοῦ Ἀγγέλου, ἐν νηδύϊ
μητρικῇ, βλαστάνει θεία βουλῇ, παρ' ἐλπίδα, ὁ
Ἐνδοξος Πρόδρομος.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Γαστρί φερόμενον Χριστόν, τῆς Παρθένου
ὡς ἔγνω, ὁ ἐκ στείρας ἐσκίρτα, προμηνύων τὴν
χαράν, ἐπιδημοῦσαν ἐν γῆ, κατηφείας, πάντας
ἐκλυτρῶσασθαι.

Κάθισμα

ᾠχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θυμιῶντι ἐν ναῶ, τῷ Ζαχαρία Ἱερεῖ, Γαβριήλ ἐξ οὐρανοῦ, ἐπέστη λέγων πρὸς αὐτον· Ὅτι ἐν γήρα σου ἕξεις καρπὸν εὐκλεῆ. Καὶ στείρωσις ἢ πρὶν, τῆς Ἑλισάβετ νυνί, λυθήσεται εὐθύς, καὶ ἀκαρπία γονῆς, καὶ συλλαβοῦσα τέξεται τὸν κήρυκα, τοῦ Ἰησοῦ τε καὶ Πρόδρομον. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη, Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστρω σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Κοντάκιον. ᾠχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας καὶ ἡ πανευκλεής, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν Ἀρχάγγελος εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιόχρεως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν, ὁ Λουκᾶς ἡμῖν ἔγραψεν ὁ Ἱερὸς καὶ θαυμάσιος, καὶ τὴν τοῦ Προδρόμου θεασώμεθα σύλληψιν, τὴν φαιδρὰν καὶ ἐπίσημον· φησὶ γάρ, ὡς εἰσῆλθεν ὁ πρεσβύτης καὶ δίκαιος Ζαχαρίας, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ θυμιᾶσαι, τῷ τῆς ἐφημερίας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ Γαβριήλ, εὐαγγελιζόμενος καὶ λέγων· Ἐξεῖς Ἱεράρχα υἱὸν ἐν τῷ γήρα, Προφήτην τε καὶ Πρόδρομον, φωνὴν τε καὶ κήρυκα, καὶ λύχνον ἀείφωτον, τὸν μύστην τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύλληψις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ, Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ἄνδρὶ Προφήτῃ χρησμὸς ἐξ Ἀρχαγγέλου,
Τεκεῖν προφήτην, καὶ Προφήτου τι πλέον.
Εἰκάδῃ τῇ τριτάτῃ γαστήρ λαβὲ Πρόδρομον
εἶσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ἀνδρέου, Ἰωάννου, Πέτρου καὶ
Ἀντωνίου, τῶν ἐν Ἀφρικῇ τελειωθέντων.

Στίχοι.

Ὑπὲρ νυγέντος πρὶν μιᾷ λόγχῃ Λόγου,
Λόγχαις νυγείς, ἤνεγκε διτταῖς Ἀνδρέας.
Ἐχθραν πλάνη θείς, καὶ σφαγεῖς, Ἰωάννης,
Σφάττει τὸν ἐχθρόν, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν
πλάνην.

Ἀντώνιος καὶ Πέτρος, ὡς στερραὶ πέτραι,
Πρὸς τὰς μεληδὸν ἐκκοπὰς ἐκαρτέρουν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Μάρτυρος Ῥαΐδος τῆς παρθένου.

Στίχοι.

Ποθοῦσα κάλλος ἢ Ῥαῖς Θεοῦ βλέπειν,
Σαρκὸς τὸ κάλλος ἐκδίδωσι τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ὁσίων
γυναικῶν Ἐανθίππης καὶ Πολυξένης τῶν
αὐταδέλφων.

Στίχοι.

Τὰς συγγόνους Ξανθίππην καὶ Πολυξένην,
Χοροὶ συνοίκους λαμβάνουσιν Ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς
Νικόλαος ὁ παντοπώλης, ὁ ἐν
Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1672,
ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος Γ'τος

ᾠδὴ α'.

Ἄνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος ἁγίου καὶ λόγον ἐρευνοῦμαι τῆ βασιλίδι Μητρὶ καὶ οφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίων καὶ ἀσσηγῆφομενός ταυτῆς ταῖς θαύματα

ᾠδὴ γ'.

Ἰού σου οὐς ὑμνολογοῦς Θεοτόκε ἡ ζωῶσα καὶ ἀφθονοσπηγὴ θίασον συγκροτήσαντας πνευματικῶν στερεώωσον καὶ ἐν τῇ θείᾳ δοξῆ σου

ᾠδὴ δ' ἁχορός

στεφανῶν δοξῆς ἀξίωσον

Ὡδή δ'.

 Την α νε ζι χνι αστον θει ει αν βου
 λην λτης εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως λ
 σου του υ ψιστου λ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
 κα τα νο ων ε κραυ γα ζε Δ δο ζα τη δυ
 να μει σου Κυ ρι ε λ

Ὡδή ε'.

 ξε στη τα συμ παν τα λ ε πι
 τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε λ εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι παν των Θε ον Δ και τε το κας α χρο
 νον Υι ον λ πα σι τοις υ μνου σι σε λ σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα λ

Ὡδὴ στ'. ⁶λ' **Τ**ην θειαν ταυ την και παν τι μον τε λουν

τες ε ορ την οι θε ο φρονες ^π9 της Θε ο μη

το ρος ^π9 δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν ^Δα

τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δοξαζοντες ⁶λ'

Ὡδὴ ζ'. ⁶λ' Ουκ ε λα α τρευ σαν ⁶λ' τη

κτι σει οι θε ο φρο νες ⁶λ' πα ρα τον κτι

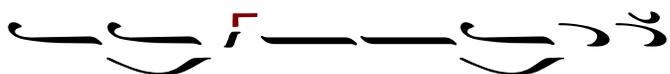
σαν τα ⁶λ' αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶λ' αν δρει

ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον ⁶λ' υ

πε ρυ υμνη η τε ^π9 ο των Πα τε ρων Κυ ριος

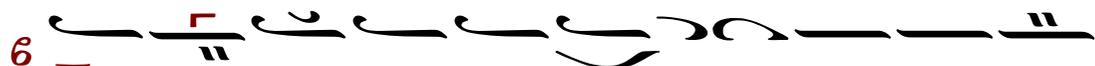
^Δα και Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶λ'

Ὡδὴ η'. ⁶λ' **Α**ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον

6
λ

6
λ Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω Δ ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το Δ το τε μεν τυ που μενος 6
λ νυν

δε ενεργου μενος π την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψα λ λου ου σαν Δ τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα π και υ πε ρυ ψου τε Δ εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας

6
λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμωτέρα Ἦχος Γ^{τος}

Στίχος α'. ^{Γ^M} ⁶ ^λ ^B
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον ⁶ ^λ και η γαλ λι α σε το πνευ μα
 μου ^Γ ⁶ ^λ ε πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι
 μου ⁶ ^λ

^B
⁶ ^λ Την Τι μι ω τεραν των Χε ρου βιμ ⁶ ^λ και
 εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
⁶ ^λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶ ^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶ ^λ

Στίχος β'. ^{Γ^B} ⁶ ^λ
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

^Γ
⁶
^λ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον ⁶
^λ

⁶
^λ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶
^λ και
εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
⁶
^λ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου
σαν ⁶
^λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν ⁶
^λ

Στίχος δ^ν. ^Γ
⁶
^λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του ⁶
^λ δι ε σκορ πι σεν ⁶
^λ υ πε
ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶
^λ

⁶
^λ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶
^λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶λ

Στίχος ε'. ⁶λ ^χΚα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶λ πει νων τας ⁶λ ε

νε πλη σεν α γα θων ^Δκαι πλου του ουν τας ε

ζα πε στει λε κε νους ⁶λ

⁶λ ^Μτην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δκαι

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ ^Π ^Δτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
κουσαν ^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν ⁶
λ

Στίχος στ'. ^χ
⁶ λ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶ λ κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ⁶ λ

τω Α βρα αμ ^χ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος ⁶
λ

^M
⁶ λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π
Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον
^B
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

6
λ

Εἶτα ἑλλάσσεται ἡ θ' ὡδή τῶν Καταβασιῶν.

^π₆ ^λ Ἄ πας γη γε νης ⁶_λ σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος ⁶_λ πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε ^π₉ α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
⁶_λ τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος ^Δ_λ και βο α α α α τω ^Δ_λ χαι ροις +
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θα νε ε ε ε ε ⁶_λ

Ἐξαποστειλάριον.

ᾠχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἦ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος, σύλληψις προμηνύει, τὸν ἐκ Παρθένου μέλλοντα, τίκτεσθαι Βασιλέα, ὡς οὗτος ἐξ Ἑλισάβετ, τῆς ἀκάρπου καὶ στείρας, πρεσβύτου Ἱερέως τε, Ζαχαρίου τοῦ πάνυ, ὧν ταῖς εὐχαῖς, καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἰωάννου, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, σῶσον οἴκτειρον πάντα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρε σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, εὐχαρίστως, βοῶμεν· Χαῖρε, Ἀδὰμ ἡ λύτρωσις, Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε σεμνή, δι' ἧς ἀπηλλάγημεν τοῦ θανάτου, χαῖρε, δι' ἧς ἐτύχομεν, οὐρανῶν Βασιλείας.

 δυ να α α μεις α αυ του ου ου ου σοι

 πρε ε πει υ υ υμνος τω ω ω Θε ε ε ε

 ω ω ω ω

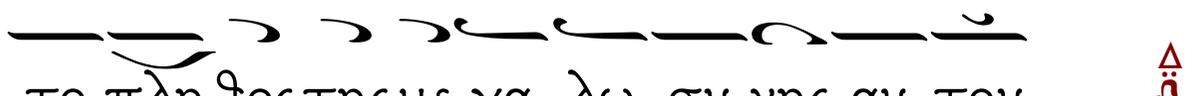
Εἰς τοὺς Αἴνους,
 Σπικηρὰ Προσόμοια.
 ᾠχος α΄.
 Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

 Ἄι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

 σται αις αυ του Ἄι νει τε αυ τον Ἄι κα τα

 το πληθος της με γα λω συ νης αυ του

Ἀγαλλιᾶται ἡ κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σου,
 Πρόδρομε καὶ Προφῆτα, Βαπτιστὰ Ἰωάννη· ὁ
 θεῖος γὰρ σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τοῦ
 Δεσπότη τὴν γέννησιν, καὶ διὰ τοῦτο
 συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν σε.

 Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ

γος **Δ** αι νει τε αυ τον **Δ** εν ψαλ τη ρι ω και

 κι θα α ρα **Δ**

Αγαλλιᾶται ἡ κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σου, Πρόδρομε καὶ Προφῆτα, Βαπτιστὰ Ἰωάννη· ὁ θεῖος γὰρ σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τοῦ Δεσπότη τὴν γέννησιν, καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν σε.

Π **Δ** αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

 χο ρω **Δ** αι νει τε αυ το ον **Δ** εν χορ δαι

 αικαι ορ γα α νω **Δ**

Ως θαυμαστήν μαρτυρίαν εὐρών ὁ Ἄγγελος, τὴν σύλληψιν τῆς στείρας, τῇ Μαρίᾳ προσάγει, πρὸς πίστῳσιν προσφέρων· διὸ καὶ ἡμεῖς, Ἐλισάβετ πρὶν ἄγονον, καὶ Ζαχαρίαν ὁμόζυγον τὸν αὐτῆς, καὶ Ἰωάννην εὐφημήσωμεν.

Π **Δ** αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις ^Δαι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

α λα λαγμου ^χ^Δ πα σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον ^Δ

Ο θεοσκεύαστος λύχνος τοῦ αἰδίου φωτός, ὁ τοῦ νυμφίου φίλος, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ὁ μέγας Ἐωσφόρος, ἡ ζῶσα φωνή, Θεοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Κυρίου ἀγγελικῆ, προσφωνήσει νῦν συνείληπται.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

^ΓΧ̣^Ν Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
^Μ αι Υι υι ω ω ω ^βλ̣ και α γι ι ω ω Πνε
^Ν ε ε ε ε ευ μα α α α Πνεευμα τι ^γα̣
^Ν και νυ υν και α ει ^βλ̣ και εις του ους
 αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
 α α ^Να μην ^γα̣
^γα̣ Η Ε λι σα βετ συ νε λα α βε τον
 Προδρο μον της χα α α α α ρι ι ι ι
^γα̣ τος ^{α̣} η δε Πα αρ θε ε ε νος το ον Κυ υ
 ρι ον τη η ης δο ο ο ο ζης ^γα̣ η σπα

σα αν το αλ λη λας αι μη η η τε ε ε ρες και

το βρε φο ος ε ε σκι ι ι ρ τη η η η σεν

εν δο ο θ ε εν γαρ ο ο ο δου ου ου λο ο ος η

η νει τον Δε ε ε σπο ο ο ο την θ αυ

μα σα σα η μη η τη η ρ του ου Προ ο δρο ο ο

μου η ρ ζα α το ο ο βο ο ο ο αν πο

θ ε εν μοι του ου το ι να η η η Μη

τη η ρ του Κυ ρι ι ι ου ου μου ελ θ η η η

προ ο ο ος με ι να σω ω ση η λα ον

α πε γνω ω σμε ε ε νον ο ε χων το με γα ε

ε ε ε ε λε ε ε ε ος

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ

ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

Ἦχος λ̣α̣ Νη

Δοξα ασοιτω δειζαντι το φως δοξα εν

υ ψι ιστοις Θεω και επι γης ειρη

νη εν ανθρωποις ευδοκια

Υμνου ου μεν σε ευλογου μεν σε

προσκυνου μεν σε δοξολογου μεν σε ευ

χαριστου μεν σοι δια την μεγαα

λην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε

Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονο

γενης Ιησου Χριστε και Αγιον

Πνεύμα

ν
α

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο

Υιος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρ

τιαν του κοσμου ελεησον ημας

ο αι αιρων τας αμαρτιι ας του κο ο

σμου

ν
α

Προσδεε ζαιτην δεησιν ημων ο κα

θημενος εκ δεξιων του Πατρος και

ελεησον ημας

ν
α

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει μονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θε

ου Πατροσαμην

^N

Καθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

σε και αι νε εσωτο ο νομασου εις τον αι

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

νος

^N

Κα τα ζι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

ημας

^N

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ερων η μων και αι νε τον και

δε δο ζα σμενον το ο νομα σου εις τους

αι ω νασαμην ν
Δ

^N
ν Δ Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας Δ κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε ν
Δ

ν Δ Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε β
λ δι δα

α ζοον με Δ τα δι και ω ματα σου ν
Δ (τρίς)

^N
ν Δ Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θη ση

μιν εν γε νε α και γε νε α Δ ε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με Δ ι ι ασαι

την ψυ χη ην μου Δ ο τι η μαρ τουν σοι ν
Δ

ν Δ Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον

με ^Δ του ποι ειν το θε λη μα σου ^Δ ο τι συ

ει ει ο Θε ος μου ^γ

^γ Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν

τω φω τισου ο ψο με θα φως ^γ

^Δ Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκου σι σε ^γ

^γ Ἄ γιος ο Θε ος ^Δ Ἀ γιος Ι σχυ ρος ^Δ

Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας (τρίς) ^γ

^γ Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω

Πνευ μα τι ^γ

^γ Και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι

ω ναςτων αι ω ω νων αμην ν
Δ

ν
Δ Ἄ γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας ν
Δ

Ἄσματικόν.

ν
Δ Ἄ α γι ο ος ο Θε ε ος Δ
Δ

ν
Δ Ἄ α γι ο ος Ι σχυ υ ρος Δ
Δ

ν
Δ Ἄ γι ι ι ος Δ Α α θα α α α α ν
Δ

να α α α α τος Δ ε λε ε ε ε ε η σο ο ν
Δ

ο ο ο ο ν η η μα α α α α α ας ν
Δ

Ἀπολυτίκιον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

^Γ ^Δ ^Μ
 Η̣ πρῶ ην ου τι κτου σα στει ρα ευ
 φραν θη τι ⁶ ι δου γαρ συ νε λα βες Η
 λι ου λυ χνον σα φως φω τι ζειν τον
 μελ λον τα ⁶ πα σαν την οικου με νην α βλε
 ψι αν νο σου σαν ^Δ ^Μ χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο
^Β ^Μ
 ων πα ρρη σι ι α ⁶ Προ φη της του Υ ψι
 στου ε στιν ο μελ λων τι ι κτε σθαι αι αι ⁷ ^Δ

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

ᾠχος πλὴν Νη

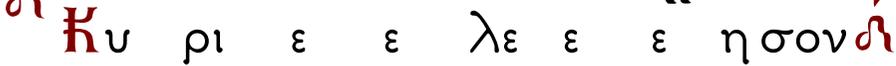
1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον ⁶λ
2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ⁶λ
3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ⁶λ
4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ⁶λ
5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ⁶λ
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον ⁶λ

ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον ⁶λ
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον ⁶λ
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον ⁶λ

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Οι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

ᾠδὴ Γ
Ἄ μ η η η ν

Σπὴχ. α'
Θυ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

ᾠδὴ Μ Β
Ἰ αις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σω σον η μας

Σπὴχ. β'
Θυ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θανου πα σας

+ τας αν τα πο δο σεις αυ του

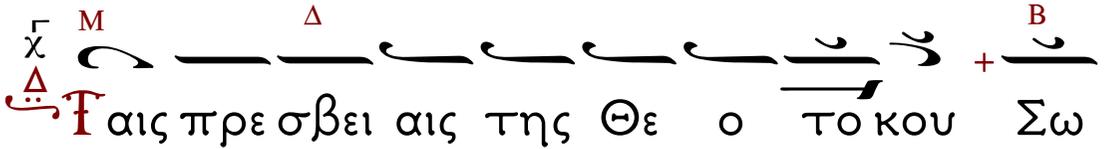
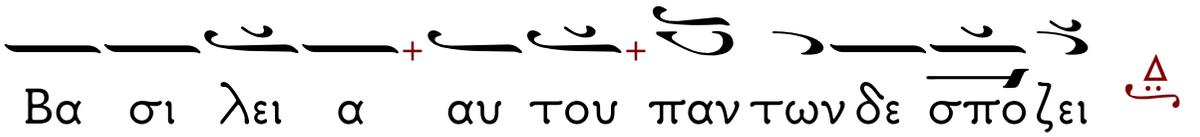
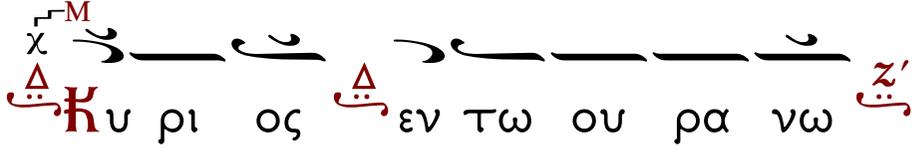
ᾠδὴ Μ Β
Ἰ αις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

6.

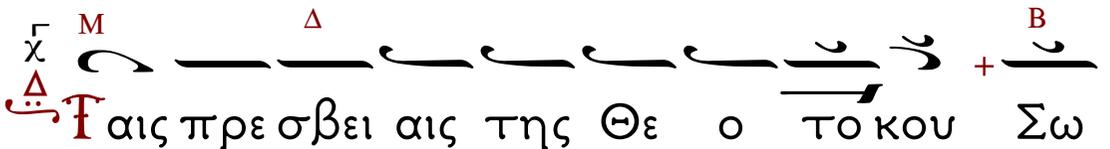
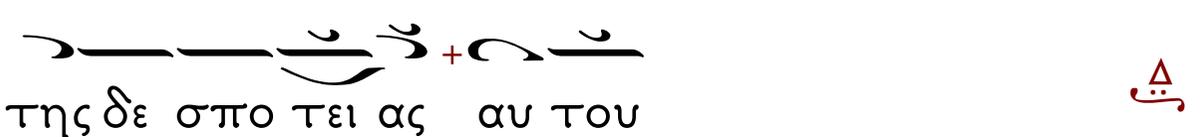
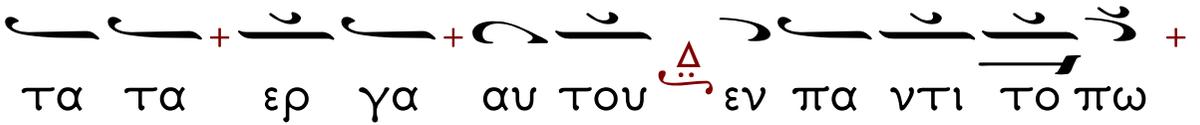
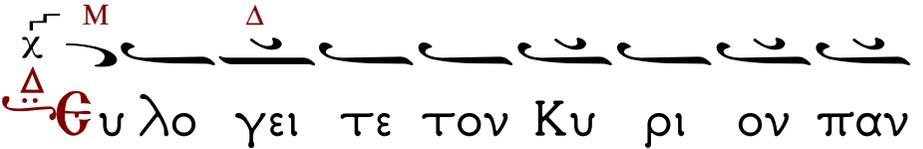
Σπχ. γ'

τερ σωσονημας

6.

Σπχ. δ'

τερ σωσονημας

6.

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλλον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπχ. γ! τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοικ

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οικ θα αυ μα στο ο ο ο ος

^Δ ψαλλοντας ^M σοι ^Γ αλληλου ^Δ ια

Σπχ. δ. ^χ ^Δ Βασιλευσει Κυριος εις τον

^χ αιωνα ^Δ ο Θεος σου ^χ ^κ Σιων ^κ εις γενε

^Δ αν και γενεαν

^Δ ^B Γωσον ημας ^Γ Υιε ^Δ Θεου ^Γ ο εν

^M Αγιι οις θαυμαστο ο ο ο ος

^Δ ψαλλοντας ^M σοι ^Γ αλληλου ^Δ ια

^χ ^Δ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

^χ ω Πνευματι

^Δ ^M και νυν και ^Γ αι και εις ^B τους ^Γ αι αι

^Δ ω νας των αι αι ω νων ^Γ α μην

^M ^Δ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
^M
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B ^Γ ^Δ
 τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι
^{ζ'} ⁺ ^B
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ ^B
 παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω σ ε
^M ^Δ ^Γ
 ναν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
 ο Θε ος ^Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^χ ^Δ ^χ ⁺ ^{ζ'} ^M
 ει εις ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ ^B
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^χ ^M ^Γ ^Δ
 γι ω Πνευ μα τι ⁶ σω σον η μα ⁺ α ας ^Δ

Εισοδικόν.

Ἦχος Δι

^πχ ^M Δε ^Δ ευ ^Δ τε ^Δ προ ^Δ σκυ ^Δ νη ^Δ σω ^Δ μεν ^Δ και ^Δ προ
^B σπε ^M εσω ^Γ με ^B εν ^Δ Χριστω ^Δ ω ^Δ ω ^Δ ω ^Δ ω ^Δ ω
^Γ σον ^B η ^Δ μα ^Δ ας ^Δ Υι ^Δ ε ^Δ Θε ^Δ ου ^Δ ο ^Δ εν ^Δ Α ^Δ γι ^Δ ι ^Δ ι
^M ο ^Δ ις ^Δ θ ^Δ α ^Δ αυ ^Δ μα ^Δ στο ^Δ ο ^Δ ο ^Δ ο ^Δ ο ^Δ ος ^Δ ψ ^Δ α ^Δ λ ^Δ λ ^Δ ο ^Δ ν ^Δ τ ^Δ α ^Δ σ ^Δ ο ^Δ ι
^Γ α ^Δ λ ^Δ λ ^Δ η ^Δ λ ^Δ ο ^Δ υ ^Δ ι ^Δ α

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

ᾠχος ἁ Δι

^Γ ^Δ ^Μ
^Δ Η πρῶ ην ου τι κτου σα στει ρα ευ
^Μ
φραν θη τι ⁶ ι δου γαρ συ νε λα βες Η
^Μ
λι ου λυ χνον σα φως φω τι ζειν τον
^Δ ^Μ
μελ λον τα ⁶ πα σαν την οι κου με νην α βλε
^Μ
^Δ ψι αν νο σου σαν ⁶ χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο
^Β ^Μ
ων παρ ρη σι ι α ⁶ Προ φη της του Υ ψι
^Μ
στου ε στιν ο μελλων τι κτε σθαι ⁶

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜἈ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. 4:22-27

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον οὐκ ὤδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος β'.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. Περφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαϊς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

ᾠχος Δι

ᾠχ
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
λαβομεν Πνευμα επουραανιον
μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
αδα προσκυνουουσυντες
η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

ᾠχος Δι

ᾠχ
Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφῆσιν
αμαρτιων και εις ζωην την αι
ωνων

Πληρω θη τω το στομα ημων
αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.